

баче свободны пріятелитѣ и слугитѣ му; развѣжда помѣст-
но сѣдѣхъ на единѣ хлѣбарѣ, който продавалъ неточенъ
(ексикъ) на теглихъ хлѣбъ и го прѣдава тутакъ си
на смърть. Възбранява подъ смъртно наказаніе да не но-
сятъ *дѣлгы дрехы* или *напѣтницы* (маятіи) подъ които мо-
же да ся крые оржіе и поиска отъ вситѣ си послѣдовате-
ли притѣкненіе на хранѣ въ стѣгдытѣ и окопы и укрѣпенія
по улицитѣ. И всичкы на радо сърце слушатъ и ся покора-
ватъ на главатаря, безъ да извадимъ и духовенството, като
ся облече и то въ по кжсы дрехы и най голѣмкынытѣ го-
споджи въ Неаноль, който также подрѣзахъ дѣлгытѣ си
роклы до подъ колѣнитѣ.

Таквозь бѣше вліяніето на този лазаронинъ въ пър-
выйтъ день, когото всичкы не сматрахъ го вече като чело-
вѣкъ но като проведенъ отъ Бога.

Но имаше единъ философъ който несподѣляше тѣзи
на мнозината идеѣ, и той бѣше Іосифъ Василю, извѣст-
ныйтъ вече намъ мышеловець, подличникътъ на петъ
разны лица.

Видѣхмы го какъ сполучливо подличи първото лице;
и тѣй нека прѣдстанемъ въ подличаніето на второто.

Тѣкмо отъ писалището на подкраля ето намѣрвамы
тогозь мышкаринъ прѣдъ рыба-главатарѣ, когато той,
уморенъ отъ дневнытѣ трудове, си отпочиваше легнѣлъ
на сирмашкѣтѣ си постелкѣ, защото причудливыйтъ този
самодържець, като ся отрече отъ царскытѣ палаты, както
ся отказа и отъ багряницѣтѣ, живѣеше всякога въ коли-
бѣхъ си на купѣхъ.

— Е, Іосифе, уловили добръ ловъ?

— И добръ и хубавъ, синьоре, носѣхъ вы единъ много
хубавъ мышкѣ (скрышкѣ).

Виждате че мышкаринътъ е съгледатай на рыба-
рина, също както и на Подкраля; самата разлика бѣше що вся-
кой го мисляше че дѣйствува противу съперника му, ко-